

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00603/2011-01

Дана: 10.11.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Б. Б. из Смедерева**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 10.новембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Б.Б. из Смедерева** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-550/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Б. Б. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Окружном суду у Смедереву у кривичним првостепеним предметима и у предметима рехабилитације. Подноси пријаву за избор у Апелациони суд Београд, Апелациони суд Крагујевац, Виши суд Смедерево, Виши суд у Београду, Виши суд у Крагујевцу, Виши суд у Панчеву, Виши суд у Пожаревцу, Основни суд у Смедереву и Виши Прекршајни суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;

- Да јој се достави одлука са разлосима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу чињеничног стања указује да њени резултати не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да не испуњава критеријуме и мерила из одлуке. Указује да није имала застарелих предмета, да је у посматраном периоду имала око 10% укинутих одлука, као изузетно успешан резултат, да је остваривала судијску норму и то 2006.године 76,37%, 2007.године 74,79% и 2008.године 72,76%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 60 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00550/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 60 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 1,3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу времена израде одлука, испуњења оријентационе норме и процента укинутих одлука.

Сумња се образовала на основу чињенице да одлуке није израђивала у законском року нити у року од 30 дана, на колико се може најдуже продужити рок израде одлука у сложеним предметима па је тако у 2006.години израдила 2 одлуке до 60 дана, 2007.године 6 одлука до 60 дана и 2008.године 2 одлуке до 60 дана, па је прекорачењем законских рокова за израду одлуке довела у питање и право на суђење у разумном року.

У погледу оспособљености сумња се засновала на чињеници да није завршавала прописани минимални број предмета па да је тако у 2006.години имала испуњеност норме од 76%, 2007.године 74% и 2008.године 72,76%.

У погледу стручности се указује да је стручност цењена према броја потврђених, преиначених и укинутих одлука па да је у 2006.години имала 54,55% потврђених, 18,18% преиначених и 27,27% укинутих одлука, потом у 2007.години 64,71% потврђених, 17,65%

преиначених и 17,65% укинутих одлука и у 2008.години 46,67% потврђених, 26,67% преиначених и 26,67% укинутих или просечно 55,81% потврђених, 20,93 преиначених и 23,26% укинутих што указује да је у свим посматраним годинама имала висок проценат преиначених и укинутих одлука, па тиме није показала довољан квалитет у раду и тиме није испунила критеријум стручности.

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављена је жалба Уставном суду дана 26.10.2010.године. Жалбу изјављује због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је том одлуком повређено основно правило *ne bis in idem*, јер је ВСС поново одлучио о истом као у одлуци од 25.12.2009.године, да иста одлука не може бити нити допуна нити исправке цитиране одлуке, да се иста заснива на потпуно новим чињеницама и новим доказима а који нису постојали у време одлучивања о пријави већ су исти накнадно прибављени, понавља све наводе о повреди уставних права, а који се односе на повреду начела правне сигурности, права на правично суђење у разумном року, права на ефективан правни лек, забране *reformatio in reius*, као и забране дискриминације, даје разлоге за погрешну примену материјалног права и битне повреде поступка.

У погледу чињеничног стања и погрешне примене материјалног права подносилац приговора указује да је у погледу стручности остварила приближно исте или боље резултате у односу на просек суда у којем је радила, па тако указује да је у 2006.години имала 27,27% укинутих одлука, док је на нивоу суда просек износио 20%, да је у 2007.години имала укинутих 17,65% док је просек суда био 19%, да је у 2008.години имала 26,67% укинутих одлука и да је толико и износио просек суда. У погледу испуњености судијске норме се указује да је на дужност судије Окружног суда ступила дана 01.04.2005.године и да је од ранијег председника већа преузела све, односно укупно 35 изузетно сложених предмета, од којих 12 предмета старијих од 2 године, да је у 2005.-06.години поред редовног прилива примила у ради укинуте предмете од стране Врховног суда Србије, а да она њима претходно није била задужена, па су за њу то били потпуно нови предмети, а исти су заведени као редован а не ванредан прилив предмета, па да је било другачије и проценат укинутих одлука би био мањи. У посматраном периоду поступала је у преко 30 предмета у којима је притвор био продужаван, па су такви предмети били хитне природе, а имала је и 12 предмета са више оптужених у којима је било оптужено преко 120 лица. На основу овога закључује да број предмета, структура предмета и сложеност предмета су свакако утицали на проценат испуњености норме, као и на време израде одлука, јер је у посматраном периоду израдила 104 одлуке а да је у том броју у 10 предмета одлуке израдила ван рокова. Указује да је на основу тога одступање од просека осталих мерила минимално и да тиме није доведена у сумњу испуњеност критеријума, а још мање да то представља разлог за престанак судијске дужности.

Подноском од 27.07.2011.године подносилац приговора доставља упоредни преглед за суд и њу у погледу квалитета одлука, испуњености норме и израда одлука, па констатује да у погледу испуњености норме постоји незнатно одступање, тако исто и у погледу укинутих одлука и да у погледу израда одлука постоји само незнатно одступање и то 10%. Потом наводи да је ступањем на судијску дужност у Окружном суду у Смедереву примила у рад 35 изузетно сложених предмета од којих су 12 били предмети са више

оптужених лица и због кривичног дела злоупотребе службеног положаја, а овакви предмети по њеној оцену представљају оптерећење и за суд а и за њу саму. Указује да је у периоду 2005.-2007.година имала ванредни прилив и то предмета који су по правним лековима укидане судији чије веће је она преузела, па јој је за изучавање ових предмета било потребно додатно време. Указује да је у 2007.години имала укупно 20 притворских предмета у раду а који су захтевали хитно поступање, па је исто додатно оптерећивало у раду. У посматраном периоду имала је 6 предмета у којима је било укупно 66 оптужених лица због извршеног кривичног дела неовлашћене производње и стављање у промет опојних дрога а ови предмети су изискивали предузимање више радњи него у предметима где је оптужено мањи број лица. На оптерећеност у раду утицала је и чињеница да је учествовала у раду и других већа у суду. Сви ови разлози су били одлучни у погледу времена израде одлуке, а да при том није имала помоћ нити приправника нити сарадника

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 11.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Округног суда у Смедереву, Извештај Вишег суда у Смедереву број Су VIII 159/11 од 03.08.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора се детаљно изјаснила, образложила своје наводе, а у битноме указала да су статистички подаци тачни али да они не обухватају све чиниоце у њеном раду, дакле да је поступала у првостепеној кривичној материји у Округном суду, да је у раду имала изузетно сложене предмете, са великим бројем окривљених, да се радило о великом броју притворских предмета, па да су овакви предмети тражили веће ангажовање а на уштрб других предмета, да је за судију Округног суда у Смедереву изабрана 2005.године, па да је практично 2006.година њена прва година у којој поступа у знатној тежој материји него што је то кривична првостепена материја у општинском суду, даје наследила веће са изузетно

сложеним предметима, да јој је заведено као редован прилив укинута предмети из Врховног суда, а не као ванредни прилив и да су то исто били изузетно сложени предмети. Да је у погледу укинутих одлука незнатно изнад просека суда, а да у погледу времена израде одлука, поред чињенице да је поступала у изузетно сложеним предметима утиче и околност да су јој спајани други изузетно сложени и обимни предмети од других судија, а поготово 2007.године, када је и имала и највећи број одлука израђених ван рока, а при том да никада није имала помоћ сарадника или приправника иако је то захтевала од председника суда. Наводи и да је поред рада у својим предметима учествовала и као члан веће петорице, потом да је радила у кривичном ванрасправном већу, односно и као члан другостепеног кривичног већа и да јој је и то одузимало доста времена у раду а да при том није нигде исказано. Указује и на поједине предмете у којима је поступала, а које сматра изузетно сложеним. Такође да су све наведене околности утицале и на мање остварење норме.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност у Окружном суду у Смедереву и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

К предмета укупно у раду 78 од тога 14 старих, примљених нових 32 и 2 од других укупно 34 предмета, решено 42 предмета, 29 пресудом, од тога 6 стара, 2 одлуке су израђене након рока од 60 дана, 11 ожалбених одлука 6 потврђено, 54,55%,просек одељења 52% 2 преиначене 18,18%,просек одељења 28%, 3 укинута 27,27%, просек одељења 20%.

Рех предмета укупно у раду 2 нова нерешена

Укупно остварење норме 76%.

2007.године

К предмета укупно у раду 73 од тога 10 старих, примљених нових 32 и 5 од других укупно 37 предмета, решено 31 предмета, 31 пресудом, од тога 3 стара, 6 одлука су израђене након рока од 60 дана, 17 ожалбених одлука 11 потврђено, 64,71%,просек одељења 52,63% 3 преиначене 17,65%,просек одељења 28,07%, 3 укинута 17,65%, просек одељења 19,30%.

Рех предмета укупно у раду 3 нерешена

Укупно остварење норме 74,79%.

2008.године

К предмета укупно у раду 70 од тога 11 старих, примљених нових 27 и 5 од других укупно 32 предмета, решено 31 предмета, 30 пресудом, од тога 4 стара, 2 одлуке су израђене након рока од 60 дана, 15 ожалбених одлука 7 потврђено, 46,67% 4 преиначено 26,67%, 4 укинута 26,67%, просек одељења идентичан у резултатима.

Рех предмета 3 1 решен

Укупно остварење норме 72,76%.

На почетку посматраног периода имала је 44 предмета у раду од тога 14 старих, а на крају извештајног периода 41 предмет од тога 10 старих.

Време израде одлука утврђено је на основу извештаја Вишег суда у Смедереву. На основу истог се утврђује да су одлуке израђене након протекла законом прописаног рока следеће:

2006.године

1. К.73/03 пресуда објављена 21.09.2006.године, писмени отправак експедован 27.11.2006.године
2. К.103/04 пресуда објављена 21.06.2006.године писмени отправак експедован 17.08.2006.године

2007.године

1. К.31/06 пресуда објављена 23.01.2007.године писемни отправак експедован 20.04.2007.године
2. К.68/04 пресуда објављена 11.06.2007.године писемни отправак експедован 01.10.2007.године
3. К.10/06 пресуда објављена 20.06.2007.године писемни отправак експедован 07.08.2007.године
4. К.80/06 пресуда објављена 10.07.2007.године писмени отправак експедован 09.11.2007.године.
5. К.83/06 пресуда објављена 31.07.2007.године писмени отправак експедован 01.11.2007.године
6. К.42/06 пресуда објављена 12.10.2007.године писмени отправак експедован 19.12.2007.године.

2008.године

1. К.77/06 пресуда објављена 03.03.2008.године писмени отправак експедован 30.05.2008.године
2. К.44/06 пресуда објављена 22.09.2008.године писмени отправак експедован 16.01.2009.године.

У посматраном периоду подносилац приговора није имала дужих одсуства сем у време коришћења годишњег одмора.

Просек одељења за одлуке израђене након 30 до 60 дана је био у 2006.години 5,33, у 2007.години 3 одлуке, а у 2008.години 1,5 одлука.

На основу истог извештаја утврђено је и да је подносилац приговора у посматраном периоду имала и ванредни прилив и то предмети који су по правним лековима укинати од судије Д.Ј. чије веће је подносилац приговора преузела и то у 2005.години 4 предмета, у 2006.години 2 предмета и у 2007.години 1 предмет.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да

подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценатукинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију окружног суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама, сем 2007.години имала већи проценат укинутих одлука и то знатно, односно 2008.године у нивоу просека одељења, али опет изузетно висок. Дакле у 2006.години имала је 27,27% укинутих одлука, а при просеку суда од 20%, што имајући у виду толерантност прописану Мерилима указује на знатно одступање, а при том на незадовољавајући квалитет указује и проценат преиначених одлука од 18,18%. У 2007.години имала је 17,65% укинутих одлука уз просек суда од 19,30%, а имајући у виду и проценат преиначених одлука од 17,65%, даје слику потпуно незадовољавајућег квалитета рада. У 2008.години подносилац приговора има проценат укинутих одлука од 26,67%, идентичан просеку одељења, али и у овој години изузетно висок преиначених одлука од 26,67%, па указује на незадовољавајући квалитет рада. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. Сам проценат укинутих одлука је изузетно висок за материју у којој је поступала, а поготово имајући у виду степен суда и материју у којој је поступала. Овако високим процентом укинутих одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора до обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбеди. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунио критеријум стручности.

У погледу сумње у испуњеност потребних услова је чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. Високи савет судства је на основу извештаја Окружног суда у Смедреву утврдио тачно време израда одлука преко законом

прописаног рока, дакле у сложеним предметима максимално 30 дана, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука изнад просека одељења, а овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, поготово имајући у виду њихов број. Самим роковима израде у датим примерима подносилац приговора је одлуке израђивао након сваког разумног рока, па оценом Високог савета судства подносилац приговора не само што није показао довољан ниво оспособљености, већ и озбиљно довео у питање савесност у поступању, а што представља основ да би у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама био изабран за судију. Дати извињавајући разлози од стране подносиоца приговора не могу бити да утичу на оцену оспособљености по овом мерилу. Прихватајући да је подносилац приговора поступала у сложеним предметима и предметима који изискују хитно поступање, не представљају разлог занемаривања благовремене израде одлука. На исто не може да утиче ни чињеница да је у рад примала и укинута предмете од ранијег председника већа, јер је број тих предмета у периоду 2005.-07.година укупно 5, дакле незначително. Поред тога подносилац приговора није имала годишње велики број решених предмета, дакле укупно за три године 100 предмета решених пресудом, да би и број од 10 одлука израђених ван разумног рока био прихватљив, јер управо указује и на мању оптерећеност.

Подносилац приговора није остварила очекивану оријентациону норму, односно завршила минимално очекивани број предмета. Сумња у овом погледу проистиче из разлога датих у побијаној одлуци, као и података у извештајима о раду. Подносилац приговора заступа тезу да норму није могла да оствари услед оптерећености у раду сложеним и хитним предметима, односно предметима са великим бројем окривљених. И поред ове чињенице, стоје чињенице да је подносилац приговора у раду имала довољан број предмета да оствари очекивану норму, односно реши минимално очекивани број предмета, потом и чињеница у односу на почетак посматраног периода и крај посматраног периода, подносиоцу приговора у раду је остао приближно исти број предмета, односно да се број нерешених и број нерешених старих предмета није смањивао, а што указује да није посвећивала довољну пажњу решавања свих предмета у раду, па великим бројем нерешених старих предмета у раду и кришила начело суђења у разумном року, као императива. Подносилац приговора није у раду била оптерећена већим бројем предмета у односу на просек одељења. Такође и у односу на члан 5 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности подносилац приговора није имала ни задовољавајући коефицијент ажурности.

Високи савет је имао у виду укупне резултате подносиоца приговора па из свега тога проистиче да незадовољавајућим квалитетом рада, посебно у 2006. и 2008. години, али и укупно, великим бројем одлука израђених након законом прописаног рока, а да за то није било нити једног оправданог разлога, па и већег од просека одељења, а да при том подносилац приговора није била оптерећена у раду, као и чињеницом да није решаван минималан број предмета месечно иако је исто могло да се постигне, указује да нису задовољени критеријуми оспособљености и стручности.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављала у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним

судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о кретијумима и Мерилима и Правилима за примену истих.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС